

Sygn. akt VIII U 2046/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2014 r. w Gliwicach

sprawy H. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania H. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 czerwca 2013 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Janina Kościelniak

Sygn. akt. VIII U 2046/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.06.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu H. B. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) w związku z tym, iż nie udowodnił on 15 - letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A, dziale II rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze-stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a nadto nie ukończył 60 lat życia.

W odwołaniu od powyższych decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Ubezpieczony wniósł również o rozpoznanie sprawy pod nieobecność ubezpieczonego, a także dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron na okoliczność pracy w okresie od 1.7.1972 r. do 31.1.1978 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony H. B., urodzony (...) w dniu 23.5.2013 r. złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończy 1.9.2014 r.

Skarżący, na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, w tym nie udowodnił pracy w warunkach szczególnych wymienionej w wykazie A, a jedynie 9 lat, 11 miesięcy i 20 dni .

Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

Ubezpieczony był zatrudniony kolejno:

- w okresie od 1.09.1969 r. do 31.01.1978 r. w (...) S.A. w G., w tym w okresie od 1.07.1972 r. do 31.12.1972 r. w charakterze elektromontera, w okresie od 1.01.1973 r. do 30.11.1973 r. w charakterze elektromontera urządzeń i aparatury rozdzielczej, w okresie od 1.12.1973 r. do 31.1.1978 r. w charakterze elektromontera urządzeń stacyjnych-brygadzisty.

- w okresie od 1.02.1978 r. do 20.08.1986 r. w KWK (...) w Z. w charakterze elektromontera pod ziemią,

- w okresie od 1.09.1984 r. do 31.12.1995 r. w (...) - S., w charakterze specjalisty do spraw utrzymania zasobów i urządzeń energetycznych,

- w okresie od 22.08.1986 r. do 31.12.1988 r. na budowie eksportowej w Czechosłowacji/B., P. B. / Węgry/ D. / prowadzonej przez (...), w charakterze cieśli,

- w okresie od 26.06.1989 r. do 31.07.1990 r., w (...) R., w charakterze elektryka,

- w okresie od 1.08.1990 r. ubezpieczony prowadził własną działalność gospodarczą.

Ubezpieczony wykonywał pracę w/w okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Jedynie w okresie od 1.09.1994 r. do 9.12.1995 r. był zatrudniony na 1/2 etatu.

Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych 9 lat, 11 miesięcy i 20 dni .

ZUS nie uznał natomiast za pracę w warunkach szczególnych, pracy wykonywanej:

- w okresie od 1.9.1969 r. do 30.6.1972 r. w (...) S.A. w G., ponieważ jako uczeń nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,

- w okresie od 1.12.1973 r. do 31.1.1978 r. w charakterze elektromontera urządzeń stacyjnych-brygadzisty, ponieważ stanowisko to nie figuruje w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 17 (...) z dnia 12.8.1983 r. w dziale i pod pozycją wskazaną przez pracodawcę, stwierdzono ponadto, iż ubezpieczony wykonywał pracę na stanowisku łączonym, a zatem nie wykonywał jej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego za okres jego zatrudnienia w Górnośląskim Zakładzie (...) (k.15 a.s.), oraz wyjaśnień odwołującego (rozprawa z dnia 8.1. 2014 r., k. 17 a.s.).

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl 184 ust 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2012r. – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługiwała pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Z dniem 1 stycznia 2013r. treść art. 184 ust. 2 ustawy, uległa zmianie – na mocy art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012r. poz. 637). Zgodnie z aktualnie obowiązującym art. 184 ust 2 ustawy, od 1 stycznia 2013r. rozwiązanie stosunku pracy nie jest już przesłanką konieczną do nabycia emerytury na podstawie tego przepisu.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 w/w ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Natomiast jak stanowi § 1, ust 1 i 2 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami". Właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególności w szczególnym charakterze.

W pierwszej kolejności należy jednak podkreślić, że przepis art. 32 ust. 1 i 4 ustawy, w powiązaniu z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych

warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) bezwzględnie wymaga dla mężczyzny osiągnięcia wieku 60 lat.

Brak spełnienia tej przesłanki uniemożliwia zatem nabycie przez odwołującego prawa do emerytury, nawet w sytuacji spełnienia wszystkich pozostałych przesłanek, gdyż wszystkie wymagane przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Fakt, iż ubezpieczony nadal nie osiągnął wymaganego wieku 60 lat, nie pozwala zatem na przyznanie mu prawa do spornego świadczenia.

W tej sytuacji – z uwagi na brak osiągnięcia wymaganego wieku – bezprzedmiotowym stało się ustalanie, czy ubezpieczony w wymienionych okresach zatrudnienia wykonywał prace w warunkach szczególnych, bowiem nawet pozytywne ustalenie tej przesłanki nie pozwoli na przyznanie mu prawa do emerytury.

A zatem bezprzedmiotowe było przeprowadzanie dalszego postępowania dowodowego.

Reasumując, ubezpieczony na dzień wydania zaskarżonej decyzji oraz na dzień wyrokowania w przedmiotowej sprawie nie spełnił przesłanki osiągnięcia wymaganego wieku 60 lat, czego bezwzględnie wymaga art. 32 ust. 1 i 4 ustawy o FUS, w powiązaniu z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.), wobec czego brak podstaw do przyznania świadczenia w oparciu o ten przepis.

Z uwagi na powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

SSO Janina Kościelniak

Zarządzenie:

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ubezpieczonego,
3. kalendarz 14 dni lub z wpływem.

G., dnia SSO Janina Kościelniak